

Ιερατική Σύναξη Μαρτίου 2025 στη Μητρόπολη Ναυπάκτου

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

Την Πέμπτη, 20 Μαρτίου 2025, πραγματοποιήθηκε η Ιερατική Σύναξη του μηνός Μαρτίου με θέμα «Η διδασκαλία του αγίου Καλλινίκου, Μητροπολίτου Εδέσσης, για την Χριστολογία - Θεοτοκολογία».

Στην αρχή ο Σεβ. Μητροπολίτης **Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος** ανέφερε ότι η Χριστολογία είναι ένα κεφάλαιο της Δογματικής διδασκαλίας της Εκκλησίας που είναι το κέντρο της πίστεώς μας. Και αυτό διότι διά του Χριστού γνωρίζουμε τον Τριαδικό Θεό, Αυτός μας αποκάλυψε τον Πατέρα και μας έστειλε το Άγιον Πνεύμα. Ακόμη, η Χριστολογία συνδέεται με την Εκκλησιολογία, αφού ο Χριστός είναι η Κεφαλή της Εκκλησίας, η οποία είναι Σώμα Χριστού.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, όταν στην Εκκλησία συζητούσαν Χριστολογικά θέματα, αμέσως συνδέθηκε και η διδασκαλία περί της Παρθένου Μαρίας, διότι, αφού ο Χριστός είναι Θεός, σημαίνει ότι η αγία Μητέρα Του που τον γέννησε είναι Θεοτόκος. Οι αιρετικοί αρνούνταν και την θεότητα του Χριστού και την αγία Παρθένο Μαρία ως Θεοτόκο. Η Γ΄ Οικουμενική Σύνοδος απεφάνθη ότι η Μητέρα του Χριστού είναι Θεοτόκος επειδή εγέννησε Θεό.

Αντίθετα, σε άλλες χριστιανικές παραδόσεις η μητέρα του Χριστού εκλαμβάνεται διαφορετικά. Στους Λατίνους αναπτύχθηκε μια αυτόνομη Μαριολογία-Μαριολατρεία που υπερτιμά την Θεοτόκο Μαρία και στους Προτεστάντες αναπτύχθηκε μια «ανθρωπολογία» με κέντρο την αγία Παρθένο.

Έπειτα ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι ο σύνδεσμος Χριστολογίας και Θεοτοκολογίας φαίνεται έντονα στους Χαιρετισμούς της Υπεραγίας Θεοτόκου. Πάντοτε συνδέεται η Παναγία με τον Χριστό, τιμάται η Υπεραγία Θεοτόκος επειδή εγέννησε τον Θεάνθρωπο Χριστό.

Στην συνέχεια ανέπτυξε το θέμα ότι ο άγιος Καλλίνικος γνώριζε όλη αυτήν την θεολογία της Εκκλησίας και ως ορθόδοξος θεολόγος συνέδεε αναπόσπαστα την Θεοτόκο με τον Χριστό. Επίσης, το έργο του Χριστού και της Θεοτόκου το έβλεπε μέσα από την αμαρτία των Πρωτοπλάστων, την ανάσταση και αναγέννηση του ανθρώπου που έγινε εν Χριστώ. Δεν έβλεπε την Υπεραγία Θεοτόκο ούτε στην προοπτική μιάς Μαριολογίας, ούτε στην προοπτική μιάς αυτόνομης ουμανιστικής ηθικής.

Ανέφερε παραδείγματα από το αρχείο του Αγίου, όπου διασώζονται σχεδιαγράμματα ομιλιών του πάνω σε Χαιρετισμούς προς την Θεοτόκο, όπως: «Χαίρε, φυτουργόν της ζωής ημών φύουσα», «Χαίρε, ότι τον πολύφωτον ανατέλλεις φωτισμόν», «Χαίρε, ότι τον πολύρρυτον αναβλύζεις ποταμόν», «Χαίρε, Αμνού και ποιμένος Μήτηρ», «Χαίρε, αστέρος αδύτου Μήτηρ», «Χαίρε, τύραννον απάνθρωπον εκβαλούσα της αρχής• χαίρε Κύριον φιλόανθρωπον επιδείξασα Χριστόν» κλπ.

Κατέληξε ότι από τις ομιλίες αυτές του αγίου Καλλινίκου φαίνεται ότι ήταν Ορθόδοξος Επίσκοπος, γιατί ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της αγιότητας ενός ανθρώπου είναι η αγάπη του στην Υπεραγία Θεοτόκο, η «ορθόδοξη Θεοτοκολογία» του. Πέραν αυτού ο λόγος του διακρινόταν για την μεθοδικότητα και είχε όλα τα γνωρίσματα του Προφητικού, Αποστολικού και Πατερικού κηρύγματος• ομιλούσε για την αμαρτία, τον διάβολο, την θεραπεία των ανθρώπων στην Εκκλησία με τα Μυστήρια και την τήρηση των εντολών του Χριστού.

